Montilivi, escenari per a la història

Llàgrimes, moltes llàgrimes van vessar els rostres de molts aficionats del Girona. Ahir, però, van ser d'alegria i d'alliberament. El seu equip pujava a primera divisió per primera vegada en la seva història, una fita esperada durant anys i que tan a prop ha tingut el club de Montilivi recentment. L'estadi va esclatar amb el xiulet final del col·legiat i els aficionats van envair el terreny de joc per intentar abraçar els grans protagonistes de la gesta més gran de l'entitat blanc-i-vermella i començar la festa de celebració, que s'allargaria fins a altes hores.

En els prolegòmens l'afició del Girona ja va estar a l'altura i just a dos quarts de set va rebre l'equip dirigit per Pablo Machín com mereixia l'ocasió. Les bengales, les bufandes, els colors blanc i vermell i els càntics d'animació van ser els protagonistes d'un moment que va generar pell de gallina als més precoços que ja es trobaven als voltants de Montilivi.

Ja amb l'escalfament acabat i amb els espectadors als seus seients, el mosaic i part de l'himne a cappella van tornar a rebre els jugadors, ara ja vestits de curt i llestos per afrontar uns noranta minuts que no passaran a la història pel bon futbol ni per la intensitat mostrada pels dos equips.

De fet, l'enfrontament va servir de petit parèntesi a tots els aficionats del Girona per mantenir les veus intactes per al final, el millor de tot. Els jugadors dels dos equips, a qui ja els anava bé l'empat, ho van evidenciar des del primer minut de joc. La falta d'intensitat i la voluntat d'intentar no fer-se mal van adormir tots els presents que miraven el rellotge desesperats veient que no passava el temps a la velocitat que desitjaven. Només esporàdicament els aplaudidors regalats a l'entrada trencaven el silenci mentre observaven la pilota anant de banda a banda del camp, a la zona de més confort per als equips. Cada vegada que l'esfèrica arribava als porters o algun dels atacants s'equivocava i xutava entre els tres pals els "ui" en to de mofa van servir per amenitzar un enfrontament somnífer.

En la segona meitat, quan l'objectiu final es trobava més a prop, els càntics es van fer més regulars, fins que en els darrers minuts l'eufòria es va desfermar.

Amb la invasió gairebé protocol·lària en aquests casos, els membres de seguretat ajudats pels col·laboradors del club van fer tornar els aficionats als seus seients per iniciar la festa. Els jugadors eren els protagonistes únics d'aquell moment i en van gaudir de valent. Un a un, l'speaker va citar els membres del cos tècnic i tots els futbolistes, ben amenitzat per música i focs artificials. Amb el confeti, la il·luminació especial, la volta d'honor i una traca digna de primera divisió es va acabar la celebració a l'estadi. Als vestidors, a la graderia i pels carrers de Girona la festa no es va aturar fins a altes hores de la matinada. L'ocasió ho mereixia, i és que un ascens a primera divisió no se celebra cada dia. L'entitat blanc-i-vermella ha hagut d'esperar 87 anys de la seva història per fer realitat un somni.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 05-06-2017 Pàgina 18
-L'Esportiu. Comarques Gironines 05-06-2017 Pàgina 12

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1160911-montilivi-escenari-per-a-la-historia.html